

Anonimizirana različica

Prevod

C-30/21 – 1

Zadeva C-30/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

19. januar 2021

Predložitveno sodišče:

Amtsgericht Lennestadt (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

11. januar 2021

Tožeča stranka:

Nemzeti Utdíjfizetési Szolgálató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG

Tožena stranka:

NW

Amtsgericht Lennestadt (okrajno sodišče v Lennestadt, Nemčija)

Sklep

V sporu

Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., Nationale Mauterhebung geschlossene Dienstleistungs AG proti NW

je Amtsgericht Lennestadt (okrajno sodišče v Lennestadt)

11. 1. 2021

[...] (ni prevedeno)

sklenilo:

SL

Postopek se prekine.

Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

Ali je treba člen 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da na področje uporabe te uredbe spada sodni postopek, ki se začne proti fizični osebi s stalnim prebivališčem v drugi državi članici na predlog državne družbe z namenom, da pobere pristojbino z naravo kazni zaradi neupravičene uporabe ceste, za katero velja obveznost plačila cestnine?

Obrazložitev:

Tožeča stranka je madžarska delniška družba s sedežem v Budimpešti, ki proti toženi stranki s stalnim prebivališčem v Nemčiji uveljavlja zahtevke glede tako imenovane nadomestne cestnine (dodatna pristojbina) zaradi vožnje po madžarskem avtocestnem omrežju, za katero velja obveznost plačila pristojbine. Nemška označba tožeče stranke je Nationale Mauterhebung Geschlossene Dienstleistungs-AG (NMGD AG; državna družba za pobiranje cestnine).

A) Pravna podlaga/nacionalno pravo

Madžarski zakon o cestnem prometu v členu 15(1) določa, da minister z uredbo lahko določi obveznost plačila pristojbine za vožnjo z določenimi vozili. V členu 33/A(1) je določeno, da je treba za uporabo javnih regionalnih cest, določenih v posebnem zakonu, v določenem času plačati pristojbino (pristojbino za uporabo), v primeru neplačila pa dodatno pristojbino. Napotuje se na prevedeni izvleček iz madžarskega zakona o cestnem prometu, ki je vložen v spis [...] (ni prevedeno).

Na podlagi tega zakonskega pooblastila je bila izdana uredba ministra za gospodarstvo in promet št. 36/2007 (III. 26.) GKM o cestnini za avtoceste, ceste, rezervirane za motorna vozila, in glavne ceste (v nadaljevanju: uredba o cestnini). Tudi ta je bila v prevodu vložena v spis; na to se napotuje [...] (ni prevedeno).

Za plačilo pristojbin, določenih v uredbi o cestnini, odgovarja registrirani imetnik vozila. To izhaja neposredno iz člena 15(2) madžarskega zakona o cestnem prometu.

V členu 7/A(7) uredbe o cestnini je določeno, da dodatno pristojbino (o tej takoj v nadaljevanju) pobira tožeča stranka. V skladu s členom 1 uredbe o cestnini uporaba cest, za katere velja obveznost plačila cestnine, poteka „v okviru civilnopravnega razmerja“.

Višina redne pristojbine je določena v členu 6 uredbe o cestnini. Za običajni osebni avtomobil, ki v skladu s členom 6(1)(a) spada v kategorijo D1, je na primer treba v skladu s členom 6(6) uredbe o cestnini plačati tedensko pristojbino v višini 2975,00 HUF. To ustreza pristojbini v višini slabih 10,00 EUR.

V členu 7/A(1) uredbe o cestnini je določeno, da je treba plačati dodatno ali naknadno pristojbino, če vozilo v primeru kontrole ni opremljeno z veljavno vinjeto.

V členu 7/A(10) v povezavi s Prilogo 1, točka 1, uredbe o cestnini je določena višina te naknadne pristojbine. Pri plačilu v 60 dneh po prejemu poziva za plačilo naknadna pristojbina znaša 14.875,00 HUF, preračunano slabih 50,00 EUR. Če v 60 dneh po prejemu poziva za plačilo do plačila ne pride, se dodatna pristojbina zviša na 59.500,00 HUF, preračunano dobrih 190,00 EUR.

B) Pobiranje dodatnih pristojbin

Tožeča stranka je najela družbo Ungarische Autobahn Inkasso GmbH (v nadaljevanju: UAI GmbH) s sedežem v Eggenfeldnu in jo pooblastila za identifikacijo v Nemčiji registriranih motornih vozil oziroma njihovih imetnikov, ki morajo plačati dodatno pristojbino, ter za pobiranje nadomestne cestnine.

Podlaga za identifikacijo s strani družbe UAI GmbH so fotografije registrskih tablic konkretnih motornih vozil, narejene s pomočjo elektronskega sistema, na podlagi katerih se ugotovijo domnevne kršitve zadevnih vozil, kar zadeva plačilo cestnine. Na podlagi registrskih tablic motornih vozil družba UAI GmbH pridobi podatke o imetniku in nato praviloma s prvim opominom terja osnovno naknadno pristojbino v višini 14.875,00 HUF. Iz tega izhajajoči znesek v EUR se spreminja glede na gibanje menjalniškega tečaja.

Poleg same nadomestne cestnine se hkrati terjajo tudi stroški družbe UAI GmbH v zvezi s pobiranjem. Dodatno se dolžniku zaračunajo še plačane takse za identifikacijo imetnika.

Če prvi opomin ni plačan, se z naslednjimi opomini zahteva plačilo zvišane naknadne pristojbine v višini 59.500,00 HUF. Tudi tu se vrednost v EUR spreminja glede na gibanje menjalniškega tečaja.

C) Terjatev, ki je predmet spora

Tožena stranka je imetnik vozila z nemško uradno registrsko tablico [...] (ni prevedeno). S tem vozilom se je tožena stranka 19. 12. 2019 ob 23.24 na Madžarskem vsaj kratek čas vozila po cesti, za katero velja obveznost plačila cestnine, preden je po približno od 15 do 20 prevoženih km na bencinski črpalki kupila elektronsko cestninsko vinjeto.

Družba UAI GmbH, ki jo je pooblastila tožeča stranka, je z opominom z dne 10. 3. 2020 [...] (ni prevedeno) od tožene stranke zahtevala plačilo nadomestne cestnine skupaj s pripadajočimi stroški.

Ker se tožena stranka ni odzvala, se je z naslednjim opominom z dne 13. 5. 2020 od nje zahtevalo plačilo zvišane naknadne pristojbine v višini 59.500,00 HUF, preračunano 178,89 EUR. Poleg tega se je zahtevalo plačilo stroškov obdelave, stroškov za identifikacijo imetnika, pavšalnih stroškov in davka na dodano vrednost. Glede podrobnosti se napotuje na opomina z dne 10. 3. 2020 in 13. 5. 2020 [...] (ni prevedeno).

Tožeča stranka skupni znesek v višini 260,76 EUR sedaj uveljavlja s tožbo. Meni, da gre za civilnopravni spor. Zato naj bi bilo pristojno predložitveno sodišče. Tožeča stranka meni, da so v tem pogledu odločilne določbe konkretne države, ki dajejo pooblastilo organu, ki uveljavlja zahtevek, in njegov zahtevek utemeljujejo. Zato naj bi bilo treba v skladu s členom 1 madžarske uredbe o cestnini izhajati iz civilnopravnega razmerja. To naj bi poleg tega izhajalo tudi iz tega, da je razmerje med organom, ki uveljavlja zahtevek – tožečo stranko – in udeleženci v prometu civilnopravne narave. Z nakupom vinjete naj bi prišlo do sklenitve medsebojne pogodbe, s katero udeleženec v prometu pridobi časovno omejeno pravico uporabe cest za konkretno vozilo. Tožeča stranka naj tudi ne bi izdajala nobenih odločb, temveč naj bi svojo terjatev uveljavljala z enostavnim pozivom za plačilo. V vsakem primeru naj bi bila potrebna civilnopravna izvršba.

Tožena stranka tožbo izpodbija z navedbo, da je kupila vinjeto. Poleg tega ima pomisleke glede sodne pristojnosti in kršitve *ordre public*.

D) Vprašanja sodišča

Predložitveno sodišče mora v okviru preizkusa svoje pristojnosti odločiti, ali se mednarodna pristojnost določa po določbah Uredbe (EU) št. 1215/2012 (*Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (prenovitev), Uredba Bruselj Ia*). V tem pogledu sodišče močno dvomi, ali gre pri obravnavanem sporu za civilno zadevo v smislu člena 1 Uredbe (EU) št. 1215/2012 ali pa nasprotno za javnopravni spor, za katerega se Uredba (EU) št. 1215/2012 ne uporablja. Sodišče v zvezi s tem izhaja iz tega, da za odgovor na to vprašanje ni odločilno nacionalno pravo – kot to meni tožeča stranka –, temveč da je potrebna avtonomna razlaga. Pojem civilne in gospodarske zadeve je treba razlagati s sklicevanjem na cilje in ureditev Uredbe (EU) št. 1215/2012 ter splošna načela, ki izhajajo iz nacionalnih pravnih ureditev (*sodbi Sodišča Evropske unije z dne 14. oktobra 1976, LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co. KG/Eurocontrol, 29/76, ECLI:EU:C:1976:137, in z dne 11. junija 2015, Fahrenbrock in drugi, C-226/13, C-245/13 in C-247/13, EU:C:2015:383, točka 35*).

Sodišče Evropske unije je v postopku, ki je bil prav tako v najširšem smislu povezan s cestnim prometom, že razsodilo, da postopek izvršbe, ki ga sproži družba v lasti lokalne skupnosti proti fizični osebi s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, za izterjavo neplačane terjatve v zvezi s parkiranjem na javnem parkirišču, katerega upravljanje je navedena skupnost prenesla na to družbo, pri čemer ta terjatev ni kaznovalna, temveč pomeni le plačilo za opravljeno storitev, spada na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1215/2012 (*sodba Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 2017, Pula Parking d.o.o./Tederahn, C-551/15, ECLI:EU:C:2017:193*).

Sodišče pa izhaja iz tega, da navedena sodba ni prenosljiva na obravnavani spor. V položaju, na katerem je temeljila sodba z dne 9. marca 2017, je bil udeležencu v prometu izstavljen parkirni listek (*točka 16 sodbe Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 2017*). V obravnavanem primeru bi bilo primerljivo, če bi tožena stranka kupila vinjeto, ne glede na vprašanje, ali bi bila s tem dejansko sklenjena civilnoppravna pogodba oziroma ali ne gre nasprotno za javnopravno pristojbino za državno storitev, ne nazadnje zato, ker upoštevne nacionalne določbe spadajo (tudi) na področje ureditve Direktiv 1992/62/ES in 2006/38/ES.

V obravnavanem primeru pa tožena stranka sprva ravno ni kupila vinjete, zaradi česar tožeča stranka uveljavlja pristojbino, ki se v nemškem prevodu predloženih madžarskih pravnih besedil označuje kot „dodatna pristojbina (*Zusatzgebühr*)“ ali „naknadna pristojbina (*Nachgebühr*)“, namesto dejanske cestnine (in ne na primer dodatno; glej poziva za plačilo z dne 10. 3. 2020 in 13. 5. 2020 [...] (ni prevedeno)). Po oceni sodišča gre pri tem za pristojbino z naravo kazni, enostransko določeno z javnopravno določbo, ki ne pomeni le plačila za opravljeno storitev (*drugače kot v sodbi Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 2017, glej tam točko 36*). Sodišče zato vidi pomembne indice za to, da bi morale določitev in uveljavljanje te pristojbine z naravo kazni šteti za oblastveni akt s to posledico, da se v obravnavanem sporu ne morejo uporabiti določbe Uredbe (EU) št. 1215/2012.